

Amics de la Sardana

de l'A. E. Talaia - C/. Comerç, 4

FEBRER 78

VILANOVA I LA GELTRU

Homenatge a Joaquim Serra

La cobla «La Principal» de La Bisbal
assolí un triomf esclatant.

VESTITS FETS

Per vestir bé ha d'anar
a la mida i a la mida li farà

ANTÒNIA

Carrer Lleida, 14. 4.º, 3.ª

Tel. 893 41 37

VILANOVA I LA GELTRU

FLORISTERIA

EL CAMPANAR

P. Bernet

OBSEQUIS FLORALS

Garantia del bon gust

Plaça Rectoria, 4 - Telèf. 893 14 66

VILANOVA I LA GELTRU

HOMENATGE A JOAQUIM SERRA

«La Principal» de La Bisbal assolí un triomf esclatant

Esperàvem amb una gran il·lusió la vinguda de «La Principal» de La Bisbal. Els preparatius es portaren a cap amb la confiança posada en l'èxit que aquesta formació assoliria i el desig d'honorar dignament la memòria del mestre Joaquim Serra, l'obra del qual és tan valorada i admirada pels sardanistes aimants de la bona música i que els vilanovins apreciem un xic més encara pel fet d'haver estat autor d'aquella composició tan coneguda que s'anomena «Els gegants de Vilanova».

Al nostre anterior butlletí vàrem procurar donar informació entorn de qui era Joaquim Serra, què significava la seva figura dins el món de la sardana i per quina raó teníem el propòsit d'honorar-lo amb l'actuació de la cobla «La Principal» de La Bisbal.

Sardanes a la Plaça de la Vila

El diumenge dia 22 de gener, tal com estava previst i anunciat, tingué lloc l'audició de sardanes a la Plaça de la Vila a càrrec dels músics de La Bisbal. Tot i que la temperatura era més aviat baixa i que bufava un ventet poc oportú, la gent acudí de forma molt considerable a la cita amb la sobirana de les cobles. S'inicià l'audició amb la sardana «La primera volada» (Joaquim Serra), obra no pas massa divulgada, que a més del seu atractiu inclou la particularitat d'haver estat la primera composició escrita pel seu autor a l'edat de catorze anys. Seguidament els fiscornaires Josep Riumalló i Josep Cassú ens oferiren una versió memorable de la sardana «Cap d'Estopa» (Enric Vilà).

Aquests dos instrumentistes son dos intèrprets magnífics, que uneixen al seu bon so (toquen amb dos «Rampones») i a la seva musicalitat, un grau de compenetració gairebé increïble. Quan encara restàvem embadocats aplaudint als dos grans fiscornaires, el tible Joan Parés, ens oferí la seva versió de la sardana obligada «Victoriosa» (Enric Barnosell). Joan Parés posseeix un nervi, una fibra i un tem-

perament que fan d'ell la nostra primera figura indiscutible. La seva interpretació, malgrat el handicap del fred i el ventet (perjudicial per a les canyes), fou de les que no s'obliden fàcilment. Fou un prodigi d'energia, de facultats i també de sensibilitat i de punt d'honor professional. Una magnífica lliçó, en resum. Després fou interpretada la sardana «El 3 de febrer» (Josep Carbó), molt apreciada pels nostres sardanistes, a la qual seguí «Aura del Tura» del mestre Conrad Saló, sardana plena, rica d'idees i de matisos, de la qual la cobla de la capital del Baix Empordà en fa una creació inimitable. L'audició finí amb «Els gegants de Vilanova» (Joaquim Serra), sardana que mai havíem tingut oportunitat d'escoltar en una versió tan pulcra i acurada. Fou com una mena de re-descobriments de l'obra del músic homenatjat.

Sardanes i obres per a cobla al temple de La Geltrú

A dos quarts d'onze estava anunciat el concert, el qual havia de tenir lloc al temple parroquial de Santa Maria de La Geltrú, que fou cedit gentilment pel Sr. Rec-

(acaba darrera)

(Ve de la plana anterior)

tor, mossèn Pere Sitjà, i el seu consell pastoral. Tot i que el fred era notable i que l'endemà era dia feiner el temple s'emplenà de gom a gom. Vàrem veure les fesomies dels vilanovins de sempre, aimants de la música en general i les sardanes en particular i també les d'una nodrida representació de jovent, detall aquest d'una gran importància.

Després d'unes paraules d'introducció, els professors de «La Principal» de La Bisbal iniciaren la interpretació de la bellíssima sardana «Cavalleresca» (Joaquim Serra), peça d'un atractiu irresistible, la qual constituï un pòrtic molt escaient pel concert que anava a celebrar-se.

Aquesta vetllada musical fou presentada alternativament per la nostra Sots-President Maria Carme Barceló i pel l'amic Eugeni Molero. Cal remarcar que en ésser anunciat pels micròfons que aquella era una de les darreres actuacions del gran contrabaix Delfí Sunyer pel fet d'haver arribat aquest a la jubilació, l'auditori li tributà una ovació inacabable.

Seguidament tinguérem ocasió d'escoltar «Et recordarem sempre» (M. S. Puigferrer), sardana de to elegíac, interpretada amb veritable gust i sentiment, amb una intervenció molt notable a càrrec del tenor Josep Roura.

El tible Joan Parés, un dels grans protagonistes d'aquella inoblidable diada sardanista, executà (cosa que fa rares vegades) la sardana més delicada i compromesa del seu repertori. Es tractava de «La fi del món» (Blanch Reynalt) a través de la que quedaren posades de manifest totes les condicions d'aquest músic privilegiat, la potència i seguretat del seu so, el seu domini absolut del difícil instrument i una dicció càlida i vehement que arravatà l'auditori.

Seguidament escoltàrem «Preat company», composta pel mestre Saló a la memòria d'en Francesc Capellas, que havia estat component de la cobla de La Bisbal; «Rialles i plors», una pàgina poètica i delicada de Josep Serra i «A Guissona», la darrera sardana escrita per Joaquim Serra, una de les creacions més perfectes dins el gènere.

Conrad Saló dirigeix

En arribar a la segona part, el mestre Conrad Saló se situà davant la seva cobla, conduint-la amb una gran dosi de seny i de passió per tal d'obtenir un rendiment òptim dels seus col·laboradors. Fou una mena de prova de foc per a la gamma immensa de possibilitats de la cobla bisbalenca. Després d'una versió de «La fageda d'en Jordà» del genial músic vilanoví Eduard Toldrà, interpretada amb una delicadesa i una espontaneïtat cor-prenedores, escoltàrem la «Dansa de fadrins», poema que reflecteix un món atapeït de llum i de color, de dinamisme i joia vital. Els prodigiosos efectes sonors de «La vall dels ecos» (quart temps de la suite «Impressions camperoles») ens foren servits amb una precisió i un bon gust incomparables, el mateix que l'aldarull de festa que serveix de cloenda a l'obra. L'entusiasme del públic anava augmentant més i més. Conrad Saló dirigí després, amb la seva vehemència i precisió habituals, el poema «Puigsoliu» en el qual «La Principal» de La Bisbal demostrà fins quin punt arriba el grau de coherència i compenetració dels seus professors i la capacitat dels seus solistes. Després d'aquell «Puigsoliu» impressionant i per tal de correspondre a les aclamacions de la concurrència, La Bisbal ens oferí «Els gegants de Vilanova», finint definitivament el concert amb «Els Segadors», en arranjament degut al mestre Conrad Saló.

Aquests son, en apretada síntesi, els fets concrets que perfilaren una diada sardanista excepcional, en la qual assoliren el màxim relleu no sols l'evocació de Joaquim Serra i les interpretacions de la cobla de La Bisbal, sinó també l'escalf d'un públic atent i entusiasta que sap distingir i valorar. Amb un públic com aquest —ens deia un component de la cobla— podeu portar a terme grans projectes». Estem segurs que no s'equivocava.

EQUIP DE RECERCA

Noticiari - Noticiari - Noticiari

II APLEC DE LA SARDANA

El proper dia 2 d'abril tindrà lloc la segona edició de l'Aplec de la Sardana de Vilanova amb la participació de les cobles: «La Principal» de la Bisbal, Els Montgrins i Ciutat de Girona.

El lloc escollit per aquesta gran diada sardanista serà a la Plaça Xuriguer del barri de Sant Joan.

A la nit hi haurà un Concert de Sardanes i música per a cobla a càrrec de les cobles: «La Principal» de la Bisbal i Montgrins.

La Comissió Organitzadora està formada igual que l'any passat per: AMICS DE LA SARDANA i O. S. DANSAIRES VILANOVINS.

Aquesta Comissió ha previst uns preus especials pels jubilats i pels socis de les entitats sardanistes.

AUDICIÓ DEL MES DE FEBRER

El proper dia 19, hi haurà l'audició de sardanes habituals de cada mes a càrrec de la cobla Sitgetana, a la Plaça de la Vila a dos quarts d'una del migdia.

BUTLLETÍ EXTRAORDINARI

El proper butlletí del mes vinent serà extraordinari amb motiu del II Aplec de Vilanova i també per complir-se el XII Aniversari de la nostra Entitat.

SARDANISTA I EXCURSIONISTA:

Recorda que la celebració de les Comparses és el dia 5 de febrer.
Com sempre T'ESPEREM!!

Per les seves labors

La Violeta

C/. de l'Aigua, 82-84
Tel. 893 06 24
Vilanova i la Geltrú

SASTRERIA
CONFECCIONS

POCH

Capdavanter en la
moda jove
Models exclusius

Sant Sebastià, 8-10
General Yagüe, 60
Vilanova i la Geltrú

ABRAHAM

PASTISSERIA

BUFFET SALAT
PIZZERIA

PASTISSOS
WHISKY
CURAÇAO
CONYAC
COINTREAU

Aigua, 102 - Tel. 893 30 16 - Vilanova i la Geltrú

El trombó (I)

CAPÍTOL XIII

En parlar de la trompeta ja vàrem deixar constància dels pistons aplicat als instruments de metall. El trombó no és res més que una trompeta més gran i de registre més greu. Les seves característiques són, doncs, molt semblants a les de la trompeta amb la qual lliga molt més bé que no pas amb els fiscorns i abans amb els cornetins. Es l'instrument utilitzat, a la manera de nexa entre el so més agut de les trompetes i el més greu dels fiscorns.

De fet els trombons utilitzats a les cobles (trombons de claus o de pistons) són una variant del trombó genuí (descendent directe del «sacabutx», instrument d'una gran elegància pel fet que les diferents notes s'obtenen allargant o escurçant la vara.

Problemàtica incorporació a la cobla

El trombó de claus és un instrument molt usual a les bandes de música. Això vol dir que en els temps heroics de la sardana, Pep Ventura i coetanis ja portaven el trombó incorporat a la seva formació, la qual, tal com hem dit alguna altra vegada, no tenia cap mena d'estabilitat i utilitzava sovint instruments procedents de bandes i altres agrupacions.

El trombó fou el darrer instrument incorporat a la cobla. Aquest fet es produí, de manera definitiva, a les acaballes del segle passat, pels voltants de l'any 1890. La seva manca de connexió amb els cornetins va fer que la seva presència fos contemplada amb un cert escepticisme.

En aquest sentit el més il·lustre defensor de l'actitud anti-trombó a la cobla va ser el mestre Enric Morera, qui escrigué sempre les seves sardanes sense paper per a aquest instrument. La cobla «La Principal» de Perelada, que tenia el privilegi de poder estrenar les sardanes del mestre Morera va anar durant molts anys

amb deu músics, per la senzilla raó que hi mancava el trombó. A la ciutat d'Olot fou editat l'any 1895 un llibre de temàtica sardanista, escrit pels tractatistes Jordi Montsalvatge i Josep Aleu, el qual inclou una enèrgica condemna de l'ús del trombó.

Però el temps s'encarregaria de donar la raó als oponents del mestre Morera. I la mateixa cobla que durant tants anys havia estat fidel a les teories del genial compositor, incorporà també un trombó a la seva formació, tasca que fou encomanada a un dels germans del capdavanter artístic de l'esmentada cobla, mestre Josep Blanch i Reynalt.

Un paper subaltern

De totes maneres i sigui per les raons que sigui, molts compositors han atorgat un paper insignificant al trombó en escriure les seves sardanes, condemnant-lo a una tasca de simple suport de tipus complementari o subaltern. Es tracta de petites frases o d'acompanyaments, els quals no presenten cap mena de dificultat a l'executant.

Aquest fet obeeix, en part, a la convicció existent encara avui dins el món de les cobles que els instrumentistes de trombó són, en general, músics de possibilitats molt limitades.

EUGENI MOLERO
(continuarà)

President: Salvador Butí - Secretari: Jaume Dallà - T. G. Vilaseca, Vilanova

TAXIS TUTUSAUS

SERVEI ESMERAT

Carrer Havana, n.º 6
Tel. 893 01 33
Vilanova i la Geltrú

MATALASSERIA
MECÀNICA

Vídua de J. Montesó

Despatx: Caídos, 23
Magatzem: Unió, 24
Telèfon n.º 8930877

Camiseria

Calserra

Carrer Caputxins, 28
Tel. 893 27 92
Vilanova i la Geltrú

Vestiu al dia

jersey

Plaça Carros, 26
Vilanova i la Geltrú